

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ Κ.Ο. ΠΑΣΟΚ – ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΔΑΣ

ΑΝΑΦΟΡΑ

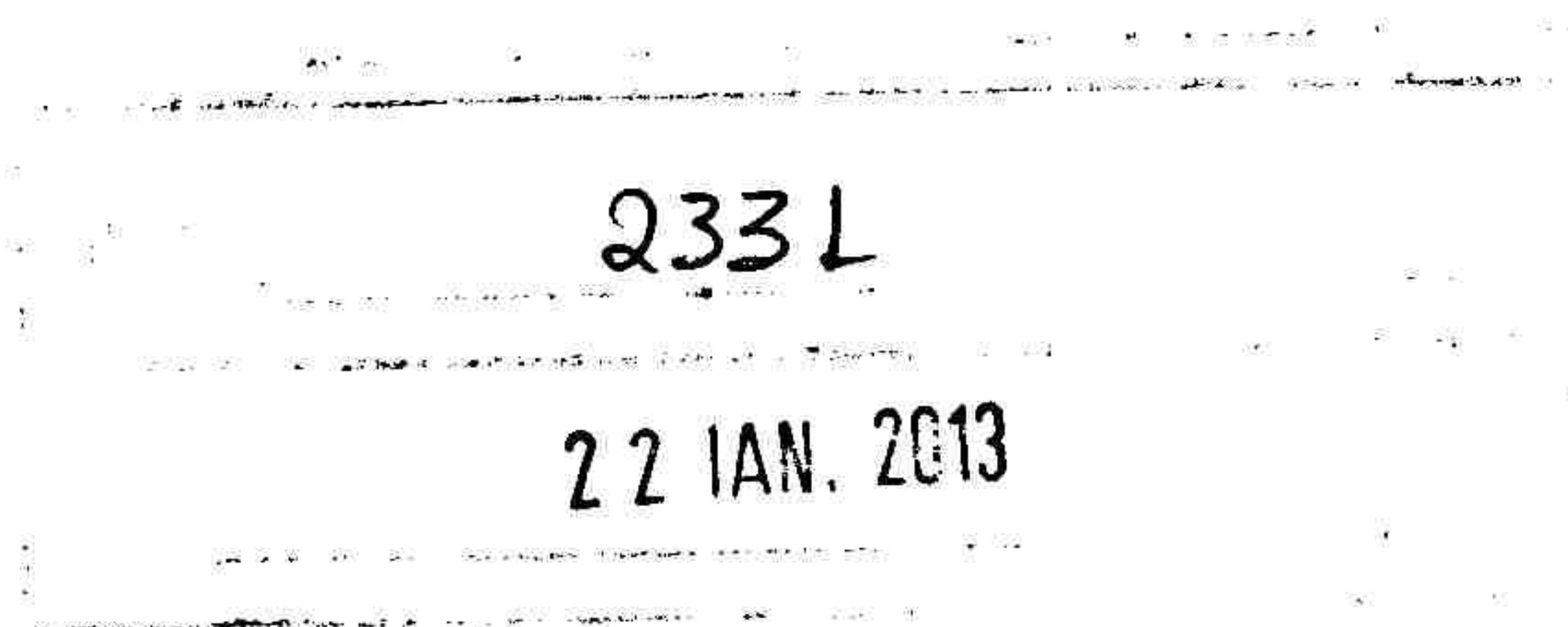
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΥΠΟΥΡΓΟ:
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ, κ. Ι. Στουρνάρα

ΘΕΜΑ: Επιστολή του κ. Ευ. Γιαννόπουλου, με θέμα: «Επιβολή προστίμων σε λήπτες εικονικών – πλαστών τιμολογίων επιχειρήσεων που φορολογούνται με τεκμαρτό».

Ημερομηνία, 15 Ιανουαρίου 2013

Ο Αναφέρων Βουλευτής

Γιάννης Μανιάτης

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΑ ΕΠΕΙΓΟΝ

ΘΕΜΑ: «Επιβολή προστίμων σε λήπτες εικονικών-πλαστών τιμολογίων επιχειρήσεων που φορολογούνται με τεκμαρτό»

Σας κάνω γνωστό ότι χιλιάδες επαγγελματίες κινδυνεύουν να καταστραφούν, εξαιτίας κυκλωμάτων που λειτουργούν ανάμεσά μας. Τα κυκλώματα αυτά δρουν ανεμπόδιστα, αφενός λόγω της αδυναμίας των επαγγελματιών να διαπιστώσουν την ύπαρξή τους και αφετέρου λόγω της ανοχής που δείχνουν οι αρμόδιες υπηρεσίες που είτε τα αφήνουν να δρουν ανεμπόδιστα είτε δεν πράττουν «το αυτονόητο», έγκαιρα [ανά τρίμηνο δίνεται η δυνατότητα για τον εντοπισμό των κυκλωμάτων με τη διασταύρωση των στοιχείων που κατατίθενται από τους επαγγελματίες (συγκεντρωτικές καταστάσεις προμηθευτών του άρθρου 20 Π.Δ. 186/92 των επιχειρήσεων)].

Αναφέρομαι στο κύκλωμα εκείνο που, όπως φαίνεται, έφτιαχνε εταιρίες νόμιμες, θεωρούσε έναν μικρό αριθμό τιμολογίων και στη συνέχεια «θεωρούσε» πλήθος άλλων εικονικών ή πλαστών τιμολογίων, προωθώντας πιθανόν κλεμμένα προϊόντα, με σκοπό τον παράνομο πλουτισμό τους (οικειοποίηση ΦΠΑ που έχουν εισπράξει και πρέπει να αποδώσουν στο δημόσιο). Η τακτική αυτή βοηθά το κύκλωμα να μην εντοπίζεται εύκολα. Βλέπετε, οι εταιρίες είναι υπαρκτές, γεγονός που επιβεβαιώνεται και από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, όπως συνέβη και στην περίπτωση μου. Άλλωστε, τα προϊόντα, όπως και τα τιμολόγια τους τα βλέπεις, τα πληρώνεις και σε καμία περίπτωση δε μπορείς να υποψιαστείς τι μπορεί να κρύβεται πίσω από αυτά.

Για να γίνω πιο συγκεκριμένος θα προσπαθήσω να σας περιγράψω τη δική μου «Οδύσσεια». Διατηρούσα, και διατηρώ, επιχείρηση μεταφορών και κατά τα έτη στα οποία θα αναφερθώ στη συνέχεια, κατείχα επτά φορτηγά και είκοσι ένα trailer. Όπως είναι αναμενόμενο, οι υλικές ζημιές ήταν συχνό φαινόμενο, λόγω των μεγάλων χιλιομετρικών αποστάσεων που κάλυπταν αυτά στην αλλοδαπή και την ημεδαπή, των φυσικών φθορών, της αμέλειας των οδηγών κ.λ.π. Τις ζημιές αυτές έπρεπε να τις καλύπτω και να τις αντιμετωπίζω άμεσα, με όσο το δυνατό μικρότερο κόστος. Για την επίτευξη αυτού του στόχου, που αποτελούσε ταυτόχρονα και υποχρέωσή μου, εξαιτίας ανειλημμένων υποχρεώσεων (μεταφορές φορτίων με συγκεκριμένες ημερομηνίες παράδοσης-ρήτρες κ.λ.π.), έπρεπε εκ των προτέρων να έχω στη διάθεσή μου ανταλλακτικά και εξαρτήματα φορτηγών αυτοκινήτων.

Κάποια στιγμή, περισσότερο από δέκα χρόνια πριν, με επισκέφθηκε στο γραφείο μου ένας πλασιέ, αντιπρόσωπος όπως μου συστήθηκε καταστημάτων της Αττικής, που προωθούσε σε όλες της πόλης της Ελλάδας, μετά από παραγγελία, ό,τι

έχει σχέση με το αυτοκίνητο. Είχε μάλιστα μαζί του έντυπα των προϊόντων αυτών και μου γνωστοποίησε τη συνεργασία του και με άλλες γνωστές μου μεγάλες μεταφορικές εταιρίες. Επειδή οι τιμές του ήταν δελεαστικές (π.χ. η τιμή για κάθε λάστιχο ήταν 50 ευρώ χαμηλότερη από το ποσό που πλήρωνα μέχρι τότε και αν λάβει κανείς υπόψη ότι χρειαζόμουν πάνω από διακόσια λάστιχα τον χρόνο, δεν ήταν ένα μικρό ποσό), καθώς και το γεγονός ότι θα μου παρέδιδε τα προϊόντα ο ίδιος, με «υποχρέωσαν» να προβώ στην πρώτη παραγγελία ειδών αυτοκινήτου και μάλιστα από διάφορα καταστήματα τα οποία αντιπροσώπευε. Πραγματικά, μετά από λίγες μέρες οι παραγγελίες μου είχαν έρθει σε πέρας και τα αιτούμενα ανταλλακτικά ήταν στη θέση που είχα υποδείξει. Απέμενε μόνο η πληρωμή τους, που όπως είχαμε συμφωνήσει θα πραγματοποιείτο κατά την παράδοση, με επιταγές πελατών μου και με μετρητά.

Έχοντας όμως πέσει, λίγα χρόνια νωρίτερα, θύμα κλοπής αυτοκινήτου με εμπορεύματα αξίας 60.000.0000 δραχμών και για να μη βρεθώ, ενδεχομένως, κάτοχος κλεμμένων αντικειμένων, άφησα τον πλασιέ στο γραφείο μου (με το αιτιολογικό ότι πηγαίνω στην τράπεζα) και με τα τιμολόγιά του που είχα στην κατοχή τη συγκεκριμένη στιγμή κατευθύνθηκα στη Δ.Ο.Υ. της περιοχής μου. Έδωσα τα τιμολόγια σε υπάλληλο (η οποία είναι τώρα αναπληρώτρια εφόρου) και της ζήτησα να ελέγξει τις εταιρίες. Η υπάλληλος, πράγματι, αφού έκανε τον απαιτούμενο έλεγχο (σε συνεργασία μάλιστα με τον νυν προϊστάμενο ελέγχου) με διαβεβαίωσε ότι όλα έχουν καλώς.

Όντας πια σίγουρος, συνέχισα να προμηθεύομαι ένα μεγάλο μέρος, ίσως και το μεγαλύτερο, των ανταλλακτικών μου από τον συγκεκριμένο πλασιέ. Κάπου όμως στο 2004, ο ανωτέρω πλασιέ σταμάτησε να έρχεται στο γραφείο μου. Πληροφορήθηκα, δεν ξέρω αν είναι πραγματικότητα, ότι σκοτώθηκε σε τροχαίο. Συνέχισα από τότε να προμηθεύομαι από άλλους πλασιέ και καταστήματα στη Αθήνα και στην περιοχή μου. Όλα τα τιμολόγια όλων των προμηθευτών μου, όπως άλλωστε είμαι υποχρεωμένος να πράξω, είναι περασμένα στο βιβλίο εσόδων-εξόδων και έχουν συμπεριληφθεί στις συγκεντρωτικές καταστάσεις προμηθευτών του άρθρου 20 Π.Δ. 186/92.

Και ενώ, από το 2004 έπαψα να προμηθεύομαι προϊόντα από τον προαναφερόμενο πλασιέ, δύο χρόνια μετά, με επισκέφθηκε κλιμάκιο του ΣΔΟΕ και μου ζήτησε τα βιβλία για να πάρει τα τιμολόγια εταιριών που αντιπροσώπευε ο συγκεκριμένος πλασιέ (τιμολόγια περασμένα στα βιβλία μου πέντε χρόνια νωρίτερα). Οι υπάλληλοι «διαπίστωσαν» ότι οι συναλλαγές ήταν υπαρκτές, ενώ χαρακτήρισαν τα τιμολόγια εικονικά, ως προς το πρόσωπο του εκδότη.

Από το σημείο αυτό αρχίζει για μένα ένας ατέλειωτος και αδικαιολόγητος Γολγοθάς, ένας δικαστικός αγώνας για να αποδείξω ότι «δεν είμαι ελέφαντας». Και φυσικά «τρελαίνομαι» γιατί νιώθω πως όσοι ευθύνονται κοιμούνται ήσυχοι (με τις ευλογίες, μάλιστα, του κράτους) και εγώ βασανίζομαι, ατεκμηρίωτα και, κυρίως, άδικα!

Κατ' αρχάς, μου επιβλήθηκε, κακώς, πρόστιμο του Κώδικα Βιβλίων Στοιχείων ποσού διπλάσιου της αξίας των τιμολογίων, ενώ θα έπρεπε να ήταν ίσο με την αξία των τιμολογίων (λόγω του ότι τα τιμολόγια αυτά έχουν χαρακτηριστεί εικονικά ως προς τον εκδότη). Όμως το πρόστιμο δεν ήταν η μόνη τιμωρία μου. Ακολούθησε και

ποινική δίωξη γιατί... υπήρξα αγοραστής των προϊόντων των εταιριών αυτών. Τα φορολογικά δικαστήρια, στα οποία απευθύνθηκα, ακύρωσαν τις πράξεις και η Δ.Ο.Υ., αυτή τη στιγμή, τις επαναφέρει για συζήτηση. Εντούτοις, οι πράξεις αυτές θα έπρεπε να έχουν ακυρωθεί από την πρώτη στιγμή, δεδομένου ότι παρέχεται αυτό το δικαίωμα στον αρμόδιο προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. ή τον επιθεωρητή, στις περιπτώσεις που η φορολογική αρχή δεν υποδεικνύει τα πρόσωπα που εξέδωσαν τα φορολογικά στοιχεία (υποκρυπτόμενα).

Ζούμε σε μια εποχή που, όχι παράβολα και δικηγόρους δεν μπορούμε να πληρώσουμε για να βρούμε το δίκιο μας, αλλά ούτε τις οικογένειές μας να ζήσουμε. Ήδη έχουμε παγώσει τα δάνειά μας, έχουμε αφήσει απλήρωτο μέχρι και τον ΦΠΑ των φορτωτικών μας, που είμαστε υποχρεωμένοι να αποδώσουμε μιας και τον έχουμε «εισπράξει» (εκείνο που είναι σίγουρο είναι ότι έχω πληρώσει δεκάδες χιλιάδες ευρώ για τον σκοπό αυτό, μιας και είμαι υποχρεωμένος να αποδώσω και αυτόν των ακάλυπτων επιταγών).

Λόγω αυτής της πραγματικά δύσκολης κατάστασης, πρέπει να προβείτε σε άμεσες ενέργειες. Θα πρέπει να διαφυλάξετε όλους εμάς που ουσιαστικά αποτελούμε τους «εισπράκτορες» του κράτους και να μη μας οδηγείτε σε απόγνωση. Είναι σε όλους γνωστό ότι τον ΦΠΑ των προμηθευτών, σύμφωνα με τα ισχύοντα, τον δίνεις σε αυτούς προκειμένου να τον αποδώσουν και εσύ τον αφαιρείς από τον δικό σου (εισροές-εκροές). Δεν έχω κάνει τίποτα λιγότερο ή περισσότερο από αυτό που είμαι υποχρεωμένος να πράξω.

Εκείνη την εποχή φορολογούμουν με τεκμαρτό. Στο σημείο αυτό θα πρέπει να τονιστεί πως σε αλληπάλληλες ερωτήσεις μου σχετικά με το τι κερδίζει μια επιχείρηση που φορολογείται με τεκμαρτό για να προμηθευτεί με επιπλέον τιμολόγια, η απάντηση είναι «τον ΦΠΑ». Δηλαδή τι έπρεπε να κάνω; Ειλικρινά, δεν ξέρω. Εγώ απέδωσα τον ΦΠΑ στους προμηθευτές μου και αυτοί ήταν υποχρεωμένοι να τον αποδώσουν, με τη σειρά τους. Αν δεν απέδωσαν αυτοί τον ΦΠΑ, γιατί να ευθύνομαι εγώ; Και μάλιστα, γιατί να ενημερώνομαι γι' αυτό πέντε χρόνια αργότερα;

Αν δεν είχε σκοτωθεί ο συγκεκριμένος πλασιέ, ενδεχομένως να ήμουν ακόμα αγοραστής των προϊόντων που αντιπροσώπευε. Και ποιος μπορεί να με διαβεβαιώσει ότι οι προμηθευτές μου, σήμερα που φορολογούμαι μάλιστα «έσοδα- έξοδα» αποδίδουν ΦΠΑ; Τι άλλο πρέπει να κάνουμε, όταν υπάρχει και το «φορολογικό απόρρητο»; Εκείνο που είναι σίγουρο είναι ότι δεν επιθυμούμε να παίρνουμε και να δίνουμε ξένα χρήματα. Πάμπολλα έχουμε πληρώσει χωρίς να εισπράξουμε, γιατί έτσι μας υποχρεώσατε. Φροντίστε να διαφυλάξετε κι εμάς όσο πιο έγκαιρα γίνεται. Έχετε στοιχεία από εμάς κάθε τρεις μήνες. Μην αφήνετε τους απατεώνες να δρουν «εκατόν τρεις» μήνες.

Καμία επιχείρηση σήμερα δεν έχει τη δυνατότητα να πληρώσει παράβολο 2%, δικαστικά έξοδα και βεβαίωση του 50% του προστίμου σε πρώτο βαθμό και 75% σε δεύτερο (Ν. 4079/2012), με συνεπακόλουθο την ποινική δίωξη για χρέη στο δημόσιο. Περισσότερο να επισημάνω και τις πράξεις που ακολουθούν για διαφορά ΦΠΑ και φόρου εισοδήματος (δεν είναι αστείο για μία επιχείρηση που φορολογείται με

τεκμαρτό;). Μία καθαρή τρέλα, όταν όλα θα έπρεπε να ακυρωθούν από την πρώτη στιγμή, καθώς η επιχείρησή μου φορολογούνταν με τεκμαρτό και, κατά τον χρόνο των συναλλαγών, τελούσε σε καλή πίστη έχοντας συμπεριλάβει τα επίμαχα τιμολόγια στις συγκεντρωτικές καταστάσεις.

Επειδή το θέμα δεν είναι προσωπικό, αλλά αφορά χιλιάδες επιχειρήσεις που αφενός δεν μπορούσαν να κάνουν κάτι για να προφυλαχτούν και αφετέρου είναι ολοφάνερο πως δεν είχαν να κερδίσουν το παραμικρό, θα πρέπει να δοθεί άμεση λύση τουλάχιστον στις οφθαλμοφανείς αυτές αδικίες.

Προτάσεις για νομοθετική ρύθμιση

1. Υποχρέωση ακύρωσης, με απόφαση του Προϊσταμένου των Δ.Ο.Υ. ή των επιθεωρητών, όλων των πράξεων επιβολής προστίμων σε επιχειρήσεις που φορολογούνται με τεκμαρτό και είναι λήπτες εικονικών-πλαστών τιμολογίων ως προς το πρόσωπο του εκδότη. Να επισημάνουμε εδώ, πως ο Ν. 2523/1997, ο οποίος δυστυχώς δεν εφαρμόζεται «σωστά» από τη Διοίκηση, αναφέρει πως για μεν τα πλαστά τιμολόγια ο λήπτης απαλλάσσεται, για δε τα εικονικά ως προς το πρόσωπο του εκδότη, η φορολογική αρχή είναι υποχρεωμένη να υποδείξει τα πρόσωπα που εξέδωσαν τα φορολογικά στοιχεία (υποκρυπτόμενα).

2. Τροποποίηση της παραγράφου 6 του άρθρου 12 του Ν. 3888/10: Στη συγκεκριμένη παράγραφο αναφέρεται: «Επί της συνολικής αξίας, προ ΦΠΑ, υπολογίζεται φόρος εισοδήματος ίσος με το πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) αν πρόκειται για Α.Ε. ή Ε.Π.Ε. και σαράντα τοις εκατό (40%) σε κάθε άλλη περίπτωση». Δεδομένου ότι δε θα πρέπει να επιβάλλεται πρόστιμο σε επιχειρήσεις που φορολογούνται με τεκμαρτό, προτείνεται (α) να μειωθούν τα ποσοστά για όλες τις κατηγορίες και (β) να ληφθεί μέριμνα, ώστε να προστεθεί και ποσοστό που αφορά σε επιχειρήσεις που φορολογούνται με τεκμαρτό και να οριστεί σε 0,10%, αν δεν είναι δυνατή η πλήρης απαλλαγή των εταιριών αυτών.

3. Δεδομένου ότι με τον Ν. 4093/2012 καταργείται από 1-1-2013 ο Κ.Β.Σ. και ισχύει ο ΚΦΑΣ, θα πρέπει οπωσδήποτε στην ερμηνευτική εγκύκλιο του Υπουργού Οικονομικών να συμπεριληφθεί παράγραφος που να αναφέρει ότι οι επεικέστερες διατάξεις περιλαμβάνουν και όλες τις υποθέσεις που δεν έχουν συζητηθεί σε πρώτο και δεύτερο βαθμό καθώς και στο Συμβούλιο Επικρατείας.

Ευάγγελος Κιαννόπουλος

Τηλ. 2752021600

6777732382